

РЕШЕНИЕ

№ 31205

гр. София, 06.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 08.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **6092** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба от „ГОЛДЕЪР ХЕНДЛИНГ БЪЛГАРИЯ“ ООД. ЕИК[ЕИК]. със седалище и адрес на управление [населено място], р-н Искър, [улица], ет. 2, представлявано от Д. А. П., А. Ф., К. К. К., чрез адв. Х. П. Р., срещу Инспекторско предписание от 14.05.2026 г. на Г. М. - старши инспектор в отдел „Летища, летищни и наземни оператори“, дирекция „Аеронавигационно осигуряване, летища и авиационна сигурност“ в ГД Г., с което на дружеството са дадени предписания по Закона за гражданското въздухоплаване във връзка с установено несъответствие с изискванията, предвидени в „Минимални стандарти за качество за услуги, предоставяни от компании за наземно обслужване, работещи на летище „В. Л.“ - С.“. С оспореният акт са дадени следните предписания на дружеството:

Привеждане на климатичните системи на перонните автобуси в съответствие с изискванията на т. 4.4. от „Минимални стандарти за качество за услуги, предоставяни от компании за наземно обслужване, работещи на летище „В. Л.“ - С.

Перонните автобуси с неработещи, липсващи и непроверени климатични системи да бъдат спрени от експлоатация до доказване на съответствие с изискванията на т. 4.4. от „Минимални стандарти за качество за услуги, предоставяни от компании за наземно обслужване, работещи на летище „В. Л.“ - С.“.

Жалбоподателят излага подробни доводи за нарушения на материалния и процесуалния закон и

несъответствие с целта на закона. Твърди, че предписанието не било свързано с нормативни изисквания към операторите по наземно обслужване в сферата на въздухоплаването, както и със задължения на наземния оператор във връзка със сигурността и безопасността на въздухоплаването. Излага съображения, че така издаденото предписание е нищожно, поради липса на компетентност на издалия го административен орган и поради неспазване на предвидената в закона форма. Исква се от съда да обяви нищожността му, а в условията на евентуалност моли същото да бъде отменено изцяло. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – ст. инспектор в отдел ЛЛНО, Дирекция „Аеронавигационно осигуряване, летища и авиационна сигурност“ в ГД Г. – Г. М. се явява лично в съдебно заседание оспорва жалбата и излага становище за правилност на предписанието.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложена е заверено копие от образуваната пред административния орган преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Във връзка с получен от въведените от ГД Г. QR - анкетни кодове анализ за м. април 2026г., относим към перонните автобуси на „Голдеър Хендлинг България“ ООД, опериращи на летище „В. Л.“ - С. и постъпил сигнал от пътник за неработеща климатична система на автобус, обслужващ полет R0291 от Б. за С., на 12.05.2026 г. ответника Г. М. - старши инспектор в отдел ЛЛНО, дирекция „Аеронавигационно осигуряване, летища и авиационна сигурност“ извършил фокусирана проверка на състоянието на автобусния парк на О. „Голдеър Хендлинг България“ ООД на летище „В. Л.“ - С. за съответствие с изискванията на „Минимални стандарти за качество за услуги, предоставяни от компании за наземно обслужване, работещи на летище „В. Л.“ - С.“.

При извършена проверка са констатирани следните забележки:

1. Наземния оператор не представи за проверка всички опериращи на летище „В. Л.“ - С. перонни автобуси.
2. От проверените 17 автобуса само 6 бр. имат функциониращи климатични системи - номера GH 3209130, GH 3209131, GH 320697, GH 3209107, GH 320587 и GH 320488. Три (3) бр. не са оборудвани фабрично - номера GH 320045, GH 320485 и GH 320486. В останалите шест (6) бр. климатичните системи не функционират поради повреда.
3. Занижен е контролът по общата и техническа поддръжка на автобусите.

За така установеното е издадено Инспекторско предписание от 14.05.2026 г. на Г. М. - старши инспектор в отдел „Летища, летищни и наземни оператори“, дирекция „Аеронавигационно осигуряване, летища и авиационна сигурност“ в ГД Г., с което на дружеството са дадени предписания по Закона за гражданското въздухоплаване във връзка с установено несъответствие с изискванията, предвидени в „Минимални стандарти за качество за услуги, предоставяни от компании за наземно обслужване, работещи на летище „В. Л.“ - С.“. С оспореният акт са дадени

следните предписания на дружеството:

Привеждане на климатичните системи на перонните автобуси в съответствие с изискванията на т. 4.4. от „Минимални стандарти за качество за услуги, предоставяни от компании за наземно обслужване, работещи на летище „В. Л.“ - С.

Перонните автобуси с неработещи, липсващи и непроверени климатични системи да бъдат спрени от експлоатация до доказване на съответствие с изискванията на т. 4.4. от „Минимални стандарти за качество за услуги, предоставяни от компании за наземно обслужване, работещи на летище „В. Л.“ - С.“.

Посочена е дата на изпълнение 12.06.2026г.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. По своята същност задължителното предписание, е указване на фактическите действия, дължимо поведение, които проверяваният субект следва да предприеме за отстраняване на допуснати пропуски при осъществяване на разрешената от компетентните административни органи, дейност. П. изисква активно поведение от страна на адресата в рамките на посочените в него срокове за изпълнение. Като акт, създаващ задължения за адресата и предписващ конкретно поведение, скрепено с осъществяваната от контролните органи административна принуда, предписанието е индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол по реда на АПК, в хода на който да се преценят редица обстоятелства, включително и дали са били налице материалноправните предпоставки за издаването му. Предписанията по З., дадени от компетентни контролни органи, имат задължителен характер. Същите представляват индивидуални административни актове, с които се създават задължения за адресата и се предписва конкретно поведение, скрепено с осъществяваната от контролните органи административна принуда. Следователно жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на индивидуален административен акт с неблагоприятни за нея правни последици, в законоустановения срок по чл.149, ал.1 от АПК. Установи се, че предписанието е издадено на 14.05.2026г., а жалбата е подадена на 18.05.2026г.

Разгледана по същество, същата е основателна, по следните съображения:

Редът и условията за издаване на задължителни писмени предписания за осигуряване спазването на нормативните актове в областта на въздухоплаването и гарантиране на сигурността и безопасността на гражданското въздухоплаване, с които предписват отстраняване в определен срок на установени нарушения, свързани с безопасността на полетите, са уредени чл.16б от Закона за гражданското въздухоплаване и чл.10 и чл.11 от Наредба №20 от 24 ноември 2006 г. за удостоверяване експлоатационната годност на граждански летища, за лицензиране на летищни оператори и оператори по наземно обслужване и за достъпа до пазара по наземно обслужване в летищата (Наредбата).

В процесното предписание от 14.05.2026г. не е посочено правното основание въз основа на което е издадено. чл.16б, ал.3, т.6 от З.. В чл.16б, ал.3, т.6 от З. е уредено, че инспекторите имат право да дават задължителни писмени предписания за осигуряване спазването на нормативните актове в областта на въздухоплаването и гарантиране на сигурността и безопасността на гражданското въздухоплаване, с които предписват отстраняване в определен срок на установени нарушения,

свързани с безопасността на полетите, по чл.11, ал.2, т.1 от цитираната Наредба, според който ако при извършването на проверката се констатира нарушение или несъответствие с условията за издаване на съответното удостоверение, лиценз или регистрация, инспекторите дават задължителни предписания за отстраняването им и по чл.21, ал.1, т.4 от Устройствения правилник на ГД Г.. Според разпоредбата на чл. 21 ал.1 т.4 от Устройствения правилник на ГД Г. инспекторите имат право да дават задължителни писмени предписания за осигуряване спазването на нормативните актове в областта на въздухоплаването и гарантиране на сигурността и безопасността на гражданското въздухоплаване, с които предписват отстраняване в определен срок на установени нарушения, свързани с безопасността на полетите.

Следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 16б ал.1 т.3 от З. предвижда, че Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация" изпълнява регулаторни и контролни функции на държавата за осигуряване на безопасността и сигурността на въздухоплаването, като контролира спазването на този закон и на подзаконовите нормативни актове, като издава задължителни предписания в предвидените от закона случаи.

В чл.10, ал.1, т.7 от Наредба №20 от 24 ноември 2006 г. за удостоверяване експлоатационната годност на граждански летища, за лицензиране на летищни оператори и оператори по наземно обслужване и за достъпа до пазара по наземно обслужване в летищата е предвидено, че Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация" дава задължителни предписания за организацията на летищните дейности във връзка със сигурността и безопасността на въздухоплаването.

В продължение на горното, тълкувайки посочените разпоредби в тяхната взаимовръзка и обусловеност и след като инспекторите са служители именно към ГД Г. /по арг. от чл.18 от Устройствения правилник на ГД Г./ следва извод, че именно в тяхната компетентност е издаването на задължителни предписания. Правомощията на контролен орган принадлежат на инспекторите. В този смисъл е и изричната разпоредба на чл. 16б ал.2 от З., според която контролните функции на Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация" се осъществяват от инспектори по въздухоплаването, назначени със заповед на Главния директор на Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация" /чл.10 от Устройствения правилник на ГД Г./.

В случая процесното предписание е издадено от инспектор от ГД Г.. По силата на нормативен акт именно инспекторите към ГД Г. се компетентни да дават задължителни предписания /контролен орган/. Възлагането на тези функции на инспекторите следва директно от закона. В процесната хипотеза старши инспектор в отдел ЛЛНО е извършил проверка, в съответствие с предоставените му функции на контролен орган, резултатите от която са обективирали в доклада от 13.05.2026г. и именно в неговите правомощия е било при констатираните нарушения да даде задължителни предписания. /чл. 16б ал.3 т.6 от З. и чл. 11 ал.2 т.1 от Наредбата/. В тази връзка, възраженията на жалбоподателя за нищожност на акта са неоснователни.

Инспекторите към ГД „Г.“ имат контролни функции върху авиационните оператори, летищните оператори, операторите по наземно обслужване и др. Както бе посочено по-горе, те могат да издават писмени предписания при проверка, т.е. да указват какво трябва да се коригира. Чрез тях може да се проверява сигурността на летището /авиационната сигурност/, наземните оператори и процеси, свързани с обслужването на пътниците. Съответно могат да извършват проверки на наземните оператори, които превозват пътници от терминал до самолет и да налагат санкции за

„неподдържана чистота“ и пр. Следователно в един такъв контекст може да има „временно спиране“ на автобуси от движение и може да бъде прекратено превозването с тях, ако тези автобуси обслужват пътници на летището. Инспекторите могат да упражняват контрол върху автобуси, само ако те са част от наземните авиационни услуги и са в обхвата на авиационната безопасност/сигурност, какъвто е и процесният случай.

В случая не е спорно, а това се установява и от приложените по делото лицензи, че „Голдсър Хендлинг България“ ООД е доставчик на услуги по наземно обслужване в страната, опериращо и на Летище „В. Л.“ - С.. Дружеството предлага наземни услуги, свързани с обслужване на граждански полети, а именно: наземно администриране и надзор; обслужване на пътници; обработка на багажи; перонно обслужване на въздухоплавателни средства; обслужване на въздухоплавателни средства и полетни операции и администриране на екипажите. Дружеството обслужва, чрез Отдел „Наземно обслужване“ полети от цял свят. С процесните автобуси дружеството е превозвало пътници, като съответно има задължението да поддържа тази „техника“, както от техническа страна, така и цялостното ѝ състояние /екстериор, интериор, климатизация /. Недопустимо е да се приема, че след като даден автобус е технически изправен, то задължението на дружеството се ограничава до там.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорените предписания са постановени в съответствие с приложимите материалноправни норми, при което наведените в противен смисъл доводи от жалбоподателя за незаконосъобразност се явяват неоснователни. При извършената проверка контролните органи са установили, че някои от автобусите са с нефункциониращи климатични системи поради повреда и е занижен контролът по общата и техническа поддръжка на автобусите. В процесния случай, фактическите установените нередности от страна на длъжностните лица са подкрепени с доказателства.

В чл.10, ал.1, т.9 от Наредба №20 от 24 ноември 2006 г. за удостоверяване експлоатационната годност на граждански летища е посочено, че Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация", извършва планови (периодични - не по-малко от веднъж годишно) и извънредни проверки на дейността, техниката и персонала на летищните оператори и операторите по наземно обслужване или самообслужване за спазване на изискванията за безопасност на въздухоплаването, включително и за установяване на съответствие на условията за издаването на лиценза. При извършване проверка на техниката /в случая автобуси/, проверяващите следят както за техническото обслужване, така и за цялостното състояние на автобусите. Обстоятелството, че инспектор М. е подписал акта малко след средата на страницата също не опорочава акта до степен на нищожност, тъй като е ясна волята на административния орган, описаните корекционни действия съответстват на установените несъответствия.

В процесния акт, с който се дават задължителни предписания, не е посочено правното основание, въз основа на което е издаден.

Липсата на посочено правно основание е нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК и е порок който не може да бъде преодолян от съда чрез тълкуване. Съдът не може вместо органа да издирва и посочва съответстващото на изложените в акта факти правно основание. Липсата на годно правно основание не дава възможност на съда да извърши цялостна проверка за законосъобразност на административния акт, доколкото не може да провери дали фактите, установени по делото, съответстват на юридическите факти, визирани в хипотезата на сочената от органа правна норма.

Административният орган е следвало да подведе своите фактически установявания под хипотезата на съответната им правна норма, като се мотивира. Липсата на посочено валидно правно основание за издаването му е основание за отмяна на акта като незаконосъобразен и пречатства осъществяването на съдебен контрол по съществото на спора.

Действително, както правилно приема административният орган , от представените по делото доказателства се установява по категоричен начин лошото състояние на автобусите – обект на проверката, но този факт не може да преодолее задължението на органа да посочи правното основание за издаване на акта, в съответствие с чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

Видно от изложеното доводите на жалбоподателя ГОЛДЕЪР Х. БЪЛГАРИЯ“ ООД, за незаконосъобразност на обжалваното предписание, са основателни. С оглед констатираното , съдът следва да отмени Инспекторско предписание от 14.05.2026 г. на Г. М. - старши инспектор в отдел „Летища, летищни и наземни оператори“, дирекция „Аеронавигационно осигуряване, летища и авиационна сигурност“ в ГД Г..

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и следва да бъде уважена, поради което и на основание чл. 143 АПК, Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, следва да бъде осъдена да заплати на „Голдеър Хендлинг България“ ООД , претендираните и доказани разноски в общ размер от 639,96евро , от които 25,56 евро платена държавна такса и 614,40 евро платено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Инспекторско предписание от 14.05.2026 г. на Г. М. - старши инспектор в отдел „Летища, летищни и наземни оператори“, дирекция „Аеронавигационно осигуряване, летища и авиационна сигурност“ в ГД Г..

ОСЪЖДА Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация" с адрес: [населено място], [улица], да заплати на "Голдеър Хендлинг България" ООД, с адрес [населено място], район „Искър“, [улица], ет. 2, разноски по делото в размер на 639,96 (шестотин тридесет и девет евро и деветдесет и шест евроцента) евро.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок пред Върховен административен съд, считано от съобщаването му.